

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **PROMET FOUNDRY a.s.**, se sídlem Ostrava-Mariánské Hory, Václavská 2027/11, zastoupeného JUDr. Martinem Skybou, advokátem se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Preslova 9, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.10.2010 č.j. ZKI-O-82/434/2010/11, ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 20.10.2010 č.j. ZKI-O-82/434/2010/11 se pro vady řízení **z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.200,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Martina Skyby, advokáta se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Preslova 9.
- III. Zúčastněné osoby **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.10.2010 č.j. ZKI-O-82/434/2010/11, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Frýdek-Místek ze dne 13.7.2010 č.j. OR-757/2009-802-17, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), v platném znění (dále jen katastrální zákon), týkající se doplnění zápisu pohledávky ve výši 4.000.000,- Kč s příslušenstvím zajištěné zástavním právem smluvním.

V žalobě žalobce namítl, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s argumenty žalobce, jimiž nesouhlasil se závěry správního orgánu I. stupně, a to bez bližšího odůvodnění a hodnocení a tedy v rozporu s ust. § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád). Žalobce dále uvedl, že návrhem na opravu chyby ze dne 29.10.2009 se domáhal provedení opravy chybného zápisu zástavního práva na listu vlastnictví č. 1346 pro k.ú. Palkovice, a to proto, že tento zápis zástavního práva nebyl v souladu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 25.5.2009 č.j. V-63/2009-802. Od počátku se žalobce nedomáhal zrušení či změny uvedeného rozhodnutí, kterým byl povolen vklad zástavního práva podle návrhu účastníků ze dne 7.1.2009. Pouze žádal, aby se toto rozhodnutí v celém rozsahu svého výroku projevilo i v katastru nemovitostí, resp. ve výpisu z listu vlastnictví č. 1346 pro k.ú. Palkovice. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 2.9.2004 sp. zn. Konf 62/2003, podle něhož institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin a není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem s tím, že rozhodnutí vzešlé z takového řízení nemá hmotně právní, ale jen evidenční účinek. V posuzované věci jde o stav, kdy zástavní právo bylo řádně zřízeno, správním orgánem bylo rozhodnuto o vkladu tohoto práva, avšak i přes toto rozhodnutí není zástavní právo evidováno v katastru nemovitostí v rozsahu, v jakém byl vklad povolen. Žalobce zdůraznil, že vychází z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25.5.2009 č.j. V-63/2009-802, když z jeho výroku jednoznačně vyplývá, že vklad byl povolen dle návrhu ze dne 7.1.2009. Výrok pravomocného rozhodnutí je ve smyslu ust. § 73 správního řádu závazný pro účastníky a pro všechny správní orgány. Správní orgán I. stupně považoval za vhodné vydat v této věci písemné rozhodnutí o povolení vkladu i přesto, že to není obvyklé, neboť dospěl k závěru, že je to dle ust. § 38 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen katastrální vyhláška) vhodné s ohledem na okolnosti dané věci. Žalobce zdůraznil, že správní orgán nepoužil ust. § 38 odst. 3 písm. a) katastrální vyhlášky, tedy, že by nebyl povolen vklad všech práv ke všem nemovitostem uvedeným v listině, tj. v návrhu ze dne 7.1.2009, a to i přesto, že by to bylo na místě podle jeho argumentace v odůvodnění rozhodnutí o povolení vkladu odkazující na podání žalobce ze dne 27.4.2009. Výrok rozhodnutí o povolení vkladu zní jednoznačně tak, že vklad zástavního práva se povoluje podle návrhu ze dne

7.1.2009. V rozporu s tímto výrokem na listu vlastnictví č. 1346 pro k.ú. Palkovice není zástavní právo v části C evidováno v rozsahu, jak bylo uvedeným návrhem požadováno a také rozhodnutím o vkladu povoleno. Podle žalobce lze nápravy dosáhnout opravou chyby ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť chybný údaj vznikl zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Podle žalobce argumentace, že oprava chyby nemůže sloužit vzniku, změně nebo zániku právních vztahů, není na místě, neboť provedením požadované opravy by žádným způsobem nedošlo ke změně, vzniku nebo zániku právního vztahu, který již existuje, neboť byl založen právě rozhodnutím ze dne 25.5.2009 o povolení vkladu.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že jako odvolací orgán není nadán pravomocí přezkoumávat procesní postupy a závěry, které učinil katastrální úřad v řízení o povolení vkladu zástavního práva (§ 5 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů – dále jen zákon č. 265/1992 Sb.), když proti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředek ani žaloba ve správním soudnictví. Pokud byl žalobcem podán návrh na provedení opravy chyby, má žalovaný v rámci odvolacího řízení pravomoc zkoumat, zda k chybě došlo či nikoliv a zda jsou naplněny předpoklady předvídané § 8 katastrálního zákona. Žalobce požadoval provedení opravy dle jeho názoru chybného údaje. V daném případě se však nejedná o situaci, kdy došlo k zapsání skutečností odporujících listině, která byla podkladem zápisu a je uložena ve sbírce listin. Opravy chyby slouží pouze k tomu, aby bylo docíleno souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Žalobce ve svém návrhu konkrétní chybu nijak nespecifikoval, pouze v obecné rovině. Z ustálené soudní praxe je přitom zřejmé, že institut opravy chyby nelze aplikovat v rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem. Z písemného vyhotovení rozhodnutí o povolení vkladu ze dne 25.5.2009 je nepochybné, že zástavní věřitel vzal vklad práva částečně zpět, a to v rozsahu zajišťované pohledávky ve výši 4.000.000,- Kč s příslušenstvím. Je rovněž evidentní, že mezi účastníky zástavní smlouvy je spor, o čemž svědčí i vyjádření zástavců ze dne 26.2.2010 založené ve správním spise. Žalovaný pokládá odůvodnění napadeného rozhodnutí za dostatečně určité a srozumitelné, když předmětem rozhodování je pouze vyhodnocení otázky, zda se o chybu jedná či nikoliv. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce ve svém vyjádření ke stanovisku žalovaného doručeném krajskému soudu dne 2.3.2011 uvedl, že průběh řízení o vkladu zástavního práva nijak nenapadá, upřesnil, že úkon částečného zpětvzetí návrhu na vklad nebyl proveden a současně o něm katastrálním úřadem nebylo rozhodnuto. Žalobce se od počátku domáhá, aby byl pouze akceptován závazný výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25.5.2009, který stanoví, že vklad zástavního práva do katastru nemovitostí podle návrhu účastníků ze dne 7.1.2009 se povoluje. Žalovaný svým postupem popírá tvrzení uvedené ve svém vyjádření, že oprava chyby slouží k tomu, aby bylo docíleno souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Právě toho se žalobce od počátku domáhá. Závaznost rozhodnutí je nepochybně dána výrokem rozhodnutí a nikoliv jeho odůvodněním. V něm sice katastrální úřad hovoří o částečném zpětvzetí návrhu, avšak v tomto směru neučinil žádné procesní kroky, které by umožňovaly žalobci podat opravný prostředek a samotné rozhodnutí neodůvodnil ust. § 38 odst. 3 písm. a) katastrální vyhlášky, ale ust. § 38 odst. 3 písm. c). Tímto postupem katastrální úřad vzal žalobci možnost vydané rozhodnutí o povolení vkladu napadnout. Žalobce opakovaně zdůraznil, že se nedomáhá

přezkumu řízení o vkladu, ale pouze žádá o zaevidování celého rozsahu závazného výroku rozhodnutí o povolení vkladu. Žalobce neučinil žádné zpětvzetí návrhu, a to ani částečné, pouze chtěl odstranit určité pochybnosti v tom směru, že smlouva výslovně neobsahuje částku 4.000.000,- Kč a v návrhu je u navrhovaného zápisu zástavního práva tato částka uvedena. Pokud katastrální úřad řízení nezastavil a své rozhodnutí o povolení vkladu zástavního práva v rozsahu dle návrhu ze dne 7.1.2009 odůvodnil ust. § 38 odst. 3 písm. c) katastrální vyhlášky, je žalobce toho názoru, že skutečný rozsah povolení vkladu zásadního práva je jiný, než je evidován a náprava by měla být provedena navrhovanou opravou chyby.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 7.1.2009 byl podán návrh na vklad zástavního práva na základě smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem uzavřené mezi žalobcem jako zástavním věřitelem a Ing. D. G. a L. G. jako zástavními dlužníky. V návrhu na vklad je uvedeno, aby katastrální úřad rozhodl o vkladu zástavního práva ve prospěch žalobce k zajištění jeho pohledávky ve výši 10.144,- Kč s příslušenstvím tak, jak je tato pohledávka specifikována v čl. I odst. 1.1. citované zástavní smlouvy a zástavního práva ve prospěch žalobce k zajištění pohledávky ve výši 4.000.000,- Kč s příslušenstvím, která je specifikována v čl. I odst. 1.2. a 1.3. citované zástavní smlouvy a vyplývá ze směnky znějící na směnečný peníz ve výši 4.000.000,- Kč poté, co došlo k vyplnění blankosměnky vystavené společností žalobce a akceptované Ing. D. G. dne 13.8.2008. Z bodu I 1.1. smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem ze dne 13.8.2008 (dále jen smlouva) vyplývá, že dne 16.9.2007 byla žalobcem vystavena cizí směnka na řád zástavního věřitele, která byla akceptována Ing. D. G. znějící na částku 10.144,- Kč se splatností 7.1.2008. Z bodů I 1.2. vyplývá, že Ing. D. G. způsobil žalobci škodu vyplývající z porušení povinností při výkonu funkce statutárního orgánu společnosti žalobce, a to za období 29.11.2002 do 13.8.2008, která bude vyčíslena. Z bodu I 1.3. smlouvy vyplývá, že závazek Ing. D. G. z titulu škody specifikované v bodě 1.2. tohoto článku, je mj. zajištěn zajišťovací blankosměnkou cizí ze dne 13.8.2008 vystavenou žalobcem, akceptovanou Ing. D. G. a avalovanou L. G. Ke smlouvě je přiložena směnka na částku 4.000.000,- Kč vystavená dne 13.8.2008 podepsaná D. G. a L. G. Sdělením ze dne 11.3.2009 katastrální úřad informoval žalobce, že navrhovaný vklad práva do katastru nelze povolit z důvodů jeho rozporu s ust. § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 265/1992 Sb., když jde o právní úkon neurčitý, neboť v předkládané smlouvě není dostatečně určitě označena pohledávka, která je zajišťována zástavou a která musí být vymezena ve smluvní listině jednoznačně tak, aby o ní nebylo pochyb. Podkladem pro zápis práva do katastru je jen listina, kterou se právo zřizuje a nikoliv k zápisu předložené listiny, jimiž právo nevzniká jako např. fotokopie přiložené směnky. Není-li pohledávka zajišťovaná zástavou v zástavní smlouvě určena dostatečně určitě, je tento nedostatek důvodem zamítnutí návrhu na vklad. Žalobce byl poučen, že může vzít podaný návrh na povolení vkladu zpět a řízení pak bude zastaveno. Po odstranění vad a nedostatků pak může podat nový návrh. Žalobce v odpovědi ze dne 21.4.2009 doručené katastrálnímu úřadu dne 27.4.2009 vyjádřil nesouhlas se závěry katastrálního úřadu, nicméně v závěru tohoto

sdělení uvedl: *Za účelem odstranění jakýchkoliv pochybností, pak čistě z opatrnosti, bereme náš návrh na zahájení řízení v části, jenž uvádí částku 4.000.000,- Kč, která ještě v zástavní smlouvě uvedena není, zpět, když jsme přesvědčeni, že splníme požadavek ust. § 4 odst. 3 písm. c) zákona č. 265/1992 Sb., pokud je nutno uvést označení práv, která mají být zapsána do katastru, pouze tím, že se jedná o zástavní právo, jehož vklad navrhujeme.* Rozhodnutím ze dne 25.5.2009 č.j. V-63/2009-802, které nabylo právní moci dne 6.6.2009, katastrální úřad povolil vklad zástavního práva podle návrhu účastníků ze dne 7.1.2009. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že je vydal podle ust. § 38 odst. 3 písm. c) katastrální vyhlášky, neboť je to vhodné s ohledem na okolnosti dané věci. Navrhovatel (žalobce) vzal svým podáním ze dne 27.4.2009 svůj návrh na vklad práva do katastru nemovitostí částečně zpět v rozsahu zajišťované pohledávky zástavního věřitele ve výši 4.000.000,- Kč s příslušenstvím. Žádostí ze dne 29.10.2009 se žalobce domáhal opravy chyby s odkazem na pravomocné rozhodnutí o povolení vkladu práv k nemovitostem uvedeným podle návrhu ze dne 7.1.2009, když v listu vlastnictví č. 1346 pro k.ú. Palkovice není zástavní právo evidováno v rozsahu, jak bylo navrhováno návrhem ze dne 7.1.2009 a povoleno rozhodnutím ze dne 25.5.2009, neboť je zde zapsáno pouze zástavní právo k zajištění pohledávky ve výši 10.144,- Kč s příslušenstvím a nikoliv již pro částku 4.000.000,- Kč. Žalobce podotkl, že obsah odůvodnění rozhodnutí o povolení vkladu, tj., že žalobce vzal svůj návrh na vklad práva do katastru částečně zpět v rozsahu zajišťované pohledávky ve výši 4.000.000,- Kč neodpovídá skutečnosti a popřel, že by něco takového učinil s tím, že ani katastrální úřad neučinil žádné kroky, které by takový postup deklarovaly. Pokud by ke zpětvzetí došlo, měl katastrální úřad ve smyslu ust. § 66 odst. 1 správního řádu řízení o povolení vkladu v této části zastavit. Katastrální úřad však žádné usnesení o zastavení řízení nevydal, naopak vydal rozhodnutí o povolení vkladu, v němž výslovně uvedl, že se povoluje vklad dle návrhu ze dne 7.1.2009. V reakci na výzvu katastrálního úřadu ze dne 11.3.2009 žalobce vzal návrh zpět v části, jež uvádí částku 4.000.000,- Kč, která ještě v zástavní smlouvě uvedena není, a to čistě z opatrnosti za účelem odstranění jakýchkoliv pochybností. Tato skutečnost však nemůže být považována za zpětvzetí návrhu na vklad zástavního práva pro pohledávky žalobce znějící na částku 4.000.000,- Kč dle směnky ze dne 13.8.2008. Na základě výroku rozhodnutí o povolení vkladu byl vklad zástavního práva proveden v celém rozsahu návrhu tak, jak vyplývá z jeho znění ze dne 7.1.2009. Je proto zřejmé, že v části C listu vlastnictví je chybně evidován zápis zástavního práva. Katastrální úřad vydal dne 8.12.2009 oznámení o neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí. S neprovedením opravy vyjádřil žalobce nesouhlas, čímž došlo k zahájení řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí. K návrhu se vyjádřili manželé G., kteří vyslovili nesouhlas se změnou zápisu v listu vlastnictví a pohledávku žalobce ve výši 4.000.000,- Kč označili za neopodstatněnou a neakceptovatelnou. Dne 28.1.2010 pod č.j. OR-757/2009-802 vydal katastrální úřad rozhodnutí, že nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ust. § 8 katastrálního zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě bylo prvostupňové rozhodnutí rozhodnutím žalovaného ze dne 4.5.2010 č.j. ZKI-O-30/121/2010/11 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání, a to s ohledem na nedostatky ve výrokové části rozhodnutí. Dne 13.7.2010 pod č.j. OR-757/2009-802-17 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, v němž rozhodl, že nesouhlasu s provedením opravy se nevyhovuje a návrh na opravu chyby podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 katastrálního zákona týkající se doplnění zápisu pohledávky ve výši 4.000.000,- Kč s příslušenstvím zajištění

zástavním právem smluvním, se zamítá. Dále vyslovil, že v souboru popisných informací katastru nemovitostí bude i nadále v části C listu vlastnictví č.p. 1346 pro k.ú. Palkovice evidován zápis „zástavní právo smluvní k zajištění pohledávky ve výši 10.144,- Kč s příslušenstvím“ dle smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 13.8.2008, právní účinky vkladu práva ke dni 7.1.2009 pod č.j. V-63/2009-802 beze změny. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání v podstatě stejného obsahu, jako má následně podaná žaloba. O tomto odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobní námitku, že napadené rozhodnutí neodpovídá požadavkům ust. § 68 odst. 3 správního řádu, v důsledku čehož je nepřezkoumatelné, shledal krajský soud důvodnou. Požadavky kladené na odůvodnění správního rozhodnutí vyplývají nejen z citovaného zákonného ustanovení, ale také z konstantní judikatury správních soudů k této právní problematice. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti přdestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 24.6.2010 č.j. 9 As 66/2009-46). Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 23.7.2009 č.j. 9 As 71/2008-109). V posuzované věci žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí shora vymezená kritéria nesplnil. Po rozsáhlé konstatační části a posouzení existence předpokladů odvolacího řízení přistoupil k vlastnímu zdůvodnění od 4. odstavce str. 3 napadeného rozhodnutí, kdy nejprve učinil obecný odkaz na své závěry učiněné v minulém rozhodnutí týkající se základních principů a odlišností spojených s řízením o opravě chyby, aniž by tyto závěry jakkoliv přiblížil, a odkázal na konkrétní rozhodnutí NSS dostupné na internetové adrese tohoto soudu. Již tuto část odůvodnění považuje krajský soud za zcela nepatřičnou. Především nelze připustit, aby správní orgán toliko odkazoval na předchozí vlastní rozhodnutí, aniž by alespoň stručně nezopakoval závěry, které v označených rozhodnutích učinil, a to i v případě, že se zmiňovaná rozhodnutí týkala téhož účastníka. Je nutno mít na zřeteli, že vydávané a právě odůvodňované rozhodnutí není žádným doplňkem předchozího rozhodnutí, ale je zcela samostatným správním rozhodnutím zavazujícím nejen účastníky řízení, ale také správní orgány, a proto musí být ve všech ohledech zcela srozumitelné, aniž by je bylo nutno doplňovat studiem jiných správních rozhodnutí, jež většinou subjekty odlišné od účastníků daného řízení nebudou mít k dispozici. Stejně tak je bez jakékoliv váhy odkaz na rozhodnutí soudní instituce (v daném případě NSS) pouze specifikací vydaného rozhodnutí, z něž správní orgán čerpal. Pro přezkoumatelnost a srozumitelnost

správního rozhodnutí je nezbytné, aby správní orgán jednoznačně vymezil alespoň základní myšlenky a závěry soudního rozhodnutí, z něhož vycházel a které považuje za podstatné ve věci, o níž právě rozhodl. V následující části odůvodnění (str. 3 předposlední odstavec) žalovaný pouze citoval obsah ust. § 68 odst. 1, 2 a § 89 odst. 2 správního řádu. Dále konstatoval, že výroková část rozhodnutí správního orgánu I. stupně splňuje požadované náležitosti, aby následně vymezil podstatný obsah správního spisu. Závěrečný odstavec odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 4 rozhodnutí) pak pouze uvádí, že žalovaný žalobcův názor, že vklad zástavního práva byl povolen i pro pohledávku ve výši 4.000.000,- Kč *nesdílí, jak zjištěno z předložených listin*. Následně je doplněno, že mezi účastníky řízení je veden spor o pohledávku a nápravy lze docílit v řízení občanskoprávním. Krajský soud napadené rozhodnutí považuje za zcela nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádné úvahy správního orgánu týkající se posuzované věci ani to, jak se vypořádal s námitkami žalobce, přesto, že jím podané odvolání bylo obšírně odůvodněno. Závěr žalovaného, že žalovaný žalobcův názor *nesdílí, jak bylo zjištěno z předložených listin*, nevypovídá o úvahách tohoto správního orgánu skutečně vůbec nic. V dalším řízení je nezbytné, aby se žalovaný vypořádal s tím, proč, jestliže vklad byl povolen dle návrhu ze dne 7.1.2009 (výrok rozhodnutí o povolení vkladu ze dne 25.5.2009 je zcela jasný a určitý), nebylo zapsáno obojí zástavní právo. V této souvislosti se pak nelze vyhnout jednoznačnému stanovisku k otázce rozsahu zpětvzetí návrhu, jež učinil žalobce ve svém podání ze dne 27.4.2009. Jasně a argumentačně podpořené postoje žalovaného k těmto otázkám, které jsou pro posouzení věci zcela zásadní, pak teprve mohou být podle názoru krajského soudu východiskem pro úvahu správního orgánu ohledně existence či neexistence chyby v katastrálním operátu. Bez toho, aniž by se úvahy žalovaného ubíraly naznačeným směrem, nelze docílit přezkoumatelného a přesvědčivého rozhodnutí ve věci.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly s tímto řízením náklady, a to zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 3 úkony právní služby po 2.100,- Kč a 3x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 9.200,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

O nákladech řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené jí

soudem, případně na její žádost z důvodů hodných zvláštního zřetele. Podle obsahu soudního spisu takové skutečnosti ve věci nenastaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 17. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu